86/2012. (XII. 28.) BM rendelet

a rendészeti feladatokat ellátó személyek és a segédfelügyelők által alkalmazható kényszerítő eszközök igénylésének, átvételének és visszavételének szabályairól, a térítés módjáról, a kényszerítő eszközök típusaira, fajtáira és az alkalmazásukra, valamint a jelentéstétel és a kivizsgálás rendjére vonatkozó részletes szabályokról

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 25. § *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a II. Fejezet tekintetében az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 25. § *e)* pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a 7–8. alcím tekintetében a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 29. § *b)* pont *bb)* alpontjában, valamint a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény 28. § *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján,

az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 37. § *l)* és *n)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

I. FEJEZET

A KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK IGÉNYLÉSÉNEK, ÁTVÉTELÉNEK, VISSZAVÉTELÉNEK ÉS TÉRÍTÉSÉNEK RENDJE

1. § (1) Az adott kényszerítő eszköz alkalmazására feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy, illetve – amennyiben az adott kényszerítő eszköz tartását az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Törvény) számára lehetővé teszi – a segédfelügyelő munkáltatója (a továbbiakban: igénylő szerv) az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv részére rendszeresített gázsprayt és legfeljebb 50 gramm töltőtömegű könnygázszóró palackot (a továbbiakban együtt: vegyi eszköz), valamint rendőrbotot és bilincset

a) budapesti székhely esetén az általános rendőrségi feladatok ellátásra létrehozott szerv központi szervétől,

b)[1] egyéb esetben a székhelye szerint illetékes megyei rendőr-főkapitányságtól [az *a)–b)* pontban meghatározott szervek a továbbiakban együtt: ellátó szerv] igényelheti.

(2) Az igénylő szerv az igényelt vegyi eszköz, valamint rendőrbot és bilincs ellenértékét köteles megtéríteni.

2. § (1) Az igénylő szerv a vegyi eszköz, rendőrbot és bilincs mennyiségére vonatkozó igényét évente két alkalommal – a tárgyévet megelőző év december hónap tizenötödik napjáig, illetve a tárgyév június hónap tizenötödik napjáig – az ellátó szerv részére írásban küldi meg.

1 Módosította: 45/2022. (XII. 20.) BM rendelet 70. §, 47/2026. (XI. 18.) BM rendelet 1. §.

(2) Az ellátó szerv az igénylő szerv írásos megrendelése esetén – utólagos elszámolás mellett – az igénylő szerv részére beszerzi az igényelt mennyiséget.

(3) Az ellátó szerv saját beszerzésével egyidőben is beszerezheti az igénylő szerv által igényelt vegyi eszközt.

(4) Ha az ellátó szerv év közben dönt vegyi eszköz, rendőrbot, illetve bilincs beszerzéséről, akkor a beszerzési eljárásának megindítása előtt honlapján tájékoztatást tesz közzé, amelyben az igénybejelentésre nyitvaálló határidőt is megjelöli.

3. § (1) A vegyi eszköz szavatossági idejének lejártakor vagy kiürülésekor, illetve a biztonságos használatra való alkalmatlanná válását követően szükséges megsemmisítéséről az igénylő szerv gondoskodik.

(2) Az igénylő szerv erre irányuló igénye esetén az ellátó szerv a vegyi eszköz szavatossági idejének lejártakor vagy kiürülésekor, illetve a biztonságos használatra való alkalmatlanná válását követően azt visszaveszi és megsemmisíti. Eltérő megállapodás hiányában az igénylő szerv a megsemmisítés költségeit köteles az ellátó szerv részére megtéríteni.

II. FEJEZET

A KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK TÍPUSAI, FAJTÁI ÉS AZ ALKALMAZÁSUKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK, VALAMINT A JELENTÉSTÉTEL ÉS A KIVIZSGÁLÁS RENDJE

1. Általános szabályok

4. § (1) A rendészeti feladatokat ellátó személy a feladatának jogszerű teljesítése során kényszerítő eszköz alkalmazására – amennyiben annak a Törvényben meghatározott feltételei fennállnak – az e rendeletben meghatározottak szerint jogosult.

(2) Kényszerítő eszközzel ellátni csak az alkalmazására kiképzett személyt lehet.

(3) Kényszerítő eszköz – a testi kényszer és a bilincs kivételével – nem alkalmazható a magatehetetlen és a gyermekkorú személlyel, továbbá a terhes nővel szemben, ha e körülményekről az intézkedőnek tudomása van, vagy azok számára nyilvánvalóan felismerhetők.

(4) Nincs helye kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört vagy az intézkedés eredményessége anélkül is biztosítható.

(5) Ha az igénylő szerv által alkalmazható kényszerítő eszköz nem áll rendelkezésre, vagy a használatára nincs lehetőség, más eszköz is igénybe vehető, amennyiben a helyettesített eszköz alkalmazásának a feltételei fennállnak és az adott eszköz alkalmas az intézkedéssel elérni kívánt cél megvalósítására, feltéve, hogy ilyen célra történő használata nem esik e rendelet vagy más jogszabály tiltó rendelkezésének hatálya alá. A kényszerítő eszközökre vonatkozó előírásokat ilyen esetben is megfelelően alkalmazni kell.

5. § (1) A rendészeti feladatokat ellátó személy a Törvény szerinti kényszerítő eszközt – az arányosság követelményét szem előtt tartva – akkor alkalmazhat, ha az intézkedés alá vont magatartására, ellenszegülésének mértékére figyelemmel indokolt, így különösen azzal szemben, aki

a) az intézkedés során a rendészeti feladatokat ellátó személy által jogszerűen adott utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat (passzív ellenszegülést tanúsító személy),

b) nem veti magát alá a rendészeti feladatokat ellátó személy jogszerű intézkedésének, magatartásával fizikai erőkifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni (aktív ellenszegülést tanúsító személy),

c) az intézkedő rendészeti feladatokat ellátó személyre, illetve a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad (támadó magatartást tanúsító személy).

(2) Jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint

b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

6. § (1) A Törvény 22. § (2) bekezdésében meghatározott kivizsgálás során a munkáltató

a) kényszerítő eszköz alkalmazásával okozott sérülés esetén meghallgatja azt, akivel szemben a kényszerítő eszközt alkalmazták, valamint azt, aki az eseménynél jelen volt és meghallgatása a tényállás tisztázását elősegítheti, feltéve, hogy a meghallgatandó személy – ide nem értve a rendészeti feladatokat ellátó személyt – a meghallgatásához hozzájárult,

b) tisztázza a rendészeti feladatokat ellátó személy jelentésében észlelt esetleges ellentmondásokat, továbbá

c) a rendelkezésre álló adatok alapján vizsgálja ki a kényszerítő eszköz alkalmazásának jogszerűségét abban az esetben, ha az *a)* pontban foglaltak alapján hozzájárulásra jogosult személy a meghallgatását vagy a válaszadást megtagadja, illetve elérhetősége a munkáltató írásos megkeresésének kibocsátását követő 30 napon belül nem vált ismertté.

(2) A kivizsgálás során tett megállapításait a munkáltató írásban rögzíti, amelyben állást foglal a jogszerűség, ezzel összefüggésben a szükségesség és az arányosság követelményének megtartásáról. Ha megállapítása szerint a kényszerítő eszköz alkalmazására jogszabálysértő módon került sor, a munkáltató erről – a Törvény 22. § (2) bekezdésében meghatározott jelentés, valamint az intézkedés munkáltatói kivizsgálásáról készült írásos dokumentum egyidejű megküldése mellett – a következő munkanapon értesíti az intézkedés, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásának helye szerint illetékes rendőrkapitányságot.

2. Testi kényszer

7. § (1) A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendészeti feladatokat ellátó személy által fizikai erőkifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) – a Törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén – akkor alkalmazható, ha a rendészeti feladatokat ellátó személy erőfölénye, vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán az intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.

(2) A testi kényszer alkalmazása során a rendészeti feladatokat ellátó személy – a támadás céljára szolgáló eszköz használatának megakadályozása, illetve a támadás elhárítása érdekében elengedhetetlenül szükséges mértékben – önvédelmi fogásokat is alkalmazhat.

(3) Nem minősül testi kényszernek, amikor a rendészeti feladatokat ellátó személy – jogszerű intézkedése során, az intézkedés biztonságos végrehajtása érdekében – a felé kartávolságon belülre lépő, illetve a mozgásának folyamatosságát akadályozó személyt csupán nyújtott kezével, minimális erőkifejtéssel magától távol tartja.

3. Bilincs alkalmazása

8. § (1) Bilincs alkalmazása (a továbbiakban: bilincselés) a Törvényben meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt,

a) aki az intézkedő – bilincselésre feljogosított – rendészeti feladatokat ellátó személyt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, vagy

b) akinek az előállítására

ba) bűncselekmény megalapozott, vagy azon szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt került sor, amely tekintetében a bilincselésre feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy helyszíni bírság kiszabására jogosult és

bb) szökése a bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg.

(2) A bilincselést az erre a célra rendszeresített eszközzel kell végrehajtani. Ennek hiányában vagy a rendszeresített eszköz meghibásodása, megrongálódása esetén más, a bilincseléssel elérni kívánt cél eléréséhez megfelelő eszköz is alkalmazható azzal, hogy tilos vékony fém- vagy műanyag huzalt, továbbá a jellegénél fogva sérülés okozására alkalmas más eszközt alkalmazni.

(3) A bilincselés módjai:

a) a két vagy több ember kezének egymáshoz bilincselése,

b) a kezek előre- vagy hátrabilincselése, valamint

c) a biztonsági okból tárgyhoz bilincselés.

(4) Tilos

a) a tárgyhoz bilincselést járműben történő szállítás közben alkalmazni, valamint

b) a bilincs olyan módon történő használata, amely indokolatlanul fájdalmat, sérülést okoz, vagy jellegénél fogva megalázó.

(5) A bilincselés módját az intézkedő – bilincselésre feljogosított – rendészeti feladatokat ellátó személy az adott körülmények között a legcélirányosabban választja meg azzal, hogy

a) a kezek hátrabilincselése akkor célszerű, ha

aa) a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet a bilincselésre feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy elleni támadástól, valamint a szökéstől, vagy

ab) az érintett személy járművel történő szállítására kerül sor, továbbá

b) tárgyhoz bilincselésnek – a (4) bekezdésben meghatározott korlátozás mellett – akkor van helye, ha a személy támadásának vagy szökésének megakadályozása, ellenszegülésének megtörése, vagy az intézkedés eredményes befejezése más módon nem biztosítható.

(6) A bilincselésre feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben, falnak vagy más tárgynak nyomva megbilincselheti, ha azt a személy aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartása vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi.

(7) Intézkedése során a bilincselésre feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy saját magához mást nem bilincselhet.

4. Vegyi eszköz és rendőrbot

9. § (1) Az adott kényszerítő eszköz alkalmazására feljogosított rendészeti feladatokat ellátó személy az intézkedés megkezdésekor – szükség esetén –

a) a vegyi eszközt készenlétbe helyezi és felkészül a Törvény 21. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti alkalmazására,

b) a rendőrbotot – vagy a vele egy tekintet alá eső más eszközt – kézbe fogja és felkészül a támadás elhárítására.

(2) A rendszeresített rendőrbot hiánya esetén azzal egy tekintet alá esik minden más – a rendszeresített rendőrbotéval azonos hatású – alkalmi eszköz.

(3) A rendőrbot, vagy a vele egy tekintet alá eső más eszköz alkalmazásakor

a) az ütésnek lehetőleg a támadó végtagot kell érnie, valamint

b) kerülni kell, hogy az ütés súlyos sérülést okozzon.

5. Szolgálati kutya alkalmazása

10. § Az erre feljogosított rendészeti feladatot ellátó személy csak az adott feladatra kiképzett, minősítő vizsgával rendelkező, egészséges, ápolt és jó erőnlétű kutyával láthat el szolgálatot.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

6. Hatályba léptető rendelkezés

11. § Ez a rendelet 2013. január 1-jén lép hatályba.

7–8. [1]

12–14. § [2]

---

1 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2013. I. 2-től.
2 Hatályon kívül helyezve: 2010. évi CXXX. törvény 12. § alapján. Hatálytalan: 2013. I. 2-től.

TARTALOMJEGYZÉK

86/2012. (XII. 28.) BM rendelet ---- 1
a rendészeti feladatokat ellátó személyek és a segédfelügyelők által alkalmazható kényszerítő eszközök igénylésének, átvételének és visszavételének szabályairól, a térítés módjáról, a kényszerítő eszközök típusaira, fajtáira és az alkalmazásukra, valamint a jelentéstétel és a kivizsgálás rendjére vonatkozó részletes szabályokról ---- 1
I. FEJEZET ---- 1
A KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK IGÉNYLÉSÉNEK, ÁTVÉTELÉNEK, VISSZAVÉTELÉNEK ÉS TÉRÍTÉSÉNEK RENDJE ---- 1
II. FEJEZET ---- 2
A KÉNYSZERÍTŐ ESZKÖZÖK TÍPUSAI, FAJTÁI ÉS AZ ALKALMAZÁSUKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK, VALAMINT A JELENTÉSTÉTEL ÉS A KIVIZSGÁLÁS RENDJE ---- 2
1. Általános szabályok ---- 2
2. Testi kényszer ---- 3
3. Bilincs alkalmazása ---- 3
4. Vegyi eszköz és rendőrbot ---- 4
5. Szolgálati kutya alkalmazása ---- 4
III. FEJEZET ---- 5
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 5
6. Hatályba léptető rendelkezés ---- 5
7–8. ---- 5